

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **S. S.**, zastoupené JUDr. Alenou Lasotovou, advokátkou se sídlem v Ostravě, Přívozká 10, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 5. 2005, č. j. 61 Az 48/2004 - 53,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené zástupkyni JUDr. Aleně Lasotové, advokátce se sídlem v Ostravě, Přívozká 10, **s e p ř i z n á v á** odměna 1000 Kč a náhrada nákladů 75 Kč, celkem 1075 Kč, které jí budou vyplaceny do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatelky na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2004, č. j. OAM - 388/VL-19-12-2004. Tímto rozhodnutím byla žádost stěžovatelky o azyl zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V kasační stížnosti proti výše uvedenému rozsudku označila stěžovatelka jako důvody této stížnosti „důvody specifikované v § 103 odst. 1 písm. a) až d)“ zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“); jinak kasační důvody nekonkretizovala. Namítala, že krajský soud posoudil předmětnou kauzu v rozporu s platným právním řádem a že shledala vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu v projednání věci u krajského soudu, který projednal věc v rozporu se zákonem o azylu. Navrhla, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení; kromě toho požádala o ustanovení právního zástupce a o tlumočníka.

Současně stěžovatelka navrhla, aby byl její kasační stížnosti přiznán odkladný účinek; tato žádost se však – s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stala bezpředmětnou.

Usnesením č. j. 61 Az 48/2004 - 69 ze dne 24. 8. 2005 krajský soud stěžovatelce ustanovil advokátku, JUDr. Alenu Lasotovou jako zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Současně výrokem č. II výše uvedeného usnesení vyzval zástupkyni stěžovatelky,

aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení usnesení opravila a doplnila kasační stížnost tak, že uvede v jakém rozsahu a z jakých důvodů je kasační stížnost podána a zároveň uvede, kdy ji bylo napadené rozhodnutí doručeno. Zástupce byl poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost ve lhůtě doplněna, soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo zástupci doručeno dne 1. 9. 2005.

Ustanovený zástupce vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranil.

Nejvyšší správní soud proto nemohl kasační stížnost věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů:

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, stanoví zákon poměrně přísně její obsahové náležitosti. Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.)

Požadavek na uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní právní úkon účastníka řízení (zde: kasační stížnost) se posuzuje podle jeho obsahu. Na jedné straně tedy sice postačí, že ze znění kasační stížnosti jsou seznatelné důvody, které zákonným kasačním důvodům odpovídají a není rozhodující, že sám stěžovatel tyto důvody jednotlivým ustanovením nepodřadil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 - 50, publikované pod č. 161/2004 Sb. NSS). Na straně druhé ale nepostačí, jestliže stěžovatel v kasační stížnosti pouze ocituje některé z písmen § 103 odst. 1 s. ř. s., ale nekonkretizuje vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se soud podle stěžovatele dopustil.

V daném případě stěžovatelka pouze označila jako důvody pro podání kasační stížnosti § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. a obecně konstatovala, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem a se zákonem o azylu, a že lze shledat vážná pochybení všech orgánů v řízení o udělení azylu. Takové tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností, tedy jakou právní otázku soud v předcházejícím řízení nesprávně posoudil, resp. jakých vad řízení, které mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé se soud dopustil, v čem případně spočívala zmatečnost řízení před soudem, nebo jakých vad řízení se dopustil žalovaný, je však stíženo nemožností jejich přezkoumání kasačním soudem. Jde o námitky jen formální, bez věcného obsahu. Obecně namítané vady nemůže ani Nejvyšší správní soud namísto stěžovatelky sám aktivně vyhledávat, protože vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejích důvodů leží na stěžovatelce v důsledku dispoziční zásady, která ovládá i řízení o kasační stížnosti.

Kasační stížnost stěžovatelky zákonné náležitosti neobsahovala, krajský soud proto správně vyzval zástupkyni stěžovatelky k odstranění vad a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn a v řízení proto nelze pokračovat.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Krajský soud v Ostravě ustanovil stěžovatelce zástupkyni dle ust. § 35 odst. 7 s. ř. s. V takovém případě hotové výdaje a odměnu za zastupování platí stát. Ustanovené zástupkyni stěžovatelky náleží odměna za 1 úkon (§ 11 odst. 1, písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb.) ve výši 1000 Kč (§ 9 odst. 3, písm. f) § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a 75 Kč režijního paušálu (§ 13 odst. 1, 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Celkem ji náleží odměna ve výši 1075 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 20. ledna 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu